

OZVĚNY

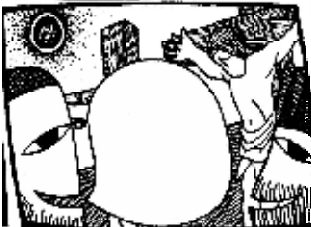
OBČASNÍK SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V RŮŽDCE

Prvního dne po sobotě, za časného jitra, přišly ženy k hrobu s vonnými mastmi, které připravily. Nalezly však kámen od hrobu odvalený. Vešly dovnitř, ale tělo Pána Ježíše nenašly. A jak nad tím byly bezradné, stanuli u nich dva muži v zářícím rouchu. Zachvátí je strach a sklonily tvář k zemi. Ale oni jim řekli: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji, že Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí, být ukřižován a třetího dne vstát.“ Tu se rozpomenuly na jeho slova, vrátily se od hrobu a oznámily všecko jedenácti učedníkům i všem ostatním. Byly to Marie z Magdaly, Jana a Marie Jakubova a s nimi ještě jiné, které to pověděly apoštolům. (Lukášovo evangelium 24, 1-10)

Co jsou to Velikonoce? Kdy jsou Velikonoce? Přišlo mi to jako trochu hloupá otázka, když jsem se děti na náboženství takto ptal, ale protože jich většina odpověděla, že „Šmigrust“ a že v pondělí - tak to asi úplně hloupá otázka není. Co jsou pro nás Velikonoce? Kdy je slavíme? Ta nejjednodušší odpověď je: Velikonoce jsou svátky Ukřižování a Vzkříšení Ježíše Krista. Slavíme je předně na Velký pátek a v neděli velikonoční (některé sbory a církve přidávají ještě další dny - čtvrtek, sobota). Odpověď jistě správná - ale stejně: Co to vlastně slavíme? Co to pro nás znamená? Když tenkrát při těch prvních křesťanských Velikonocích přišly ženy časně ráno ke hrobu ukřižovaného Ježíše, našly kámen od hrobu odvalený. Hrob prázdný. Byl to pro ně šok. Úžas. Překvapení. Něco nepochopitelného a nepředstavitelného. Jsou přece zvyklé, že co bylo jednou pohřbeno, je pohřbeno navždy. Co jednou skončilo, s tím je třeba se rozloučit. Byť to mohlo být sebekrásnější. Těžký náhrobní kámen to jenom stržuje. Co všechno je pod ním pohřbeno? Zklamání naděje, které v nich ten člověk vzbudil? Život, který najednou díky jemu dostal nový smysl? Radost, kterou v nich vykfesal, když z nich svalil tíživý kámen provinění, různých zranění a šrámů na duši? Svědomí, které v nich zase probudil? Touha zkusit to znovu? To všechno je s Ježíšovou smrtí pryč. Alespoň si to všichni mysleli - ti, kdo ho brutálně odstranili, protože jim byla z duše protivná jeho přílišná svoboda a autorita, se kterou mluvil o Boží blízkosti a lásce pro každého; i ti, kteří se na jeho dobré slovo spolehli a začali žít s novou důvěrou - v Boha, v bližního, v život. Pro první znamená náhrobní kámen vítězství, pro druhé prohru. Jenže kámen je pryč a ženy slyší andělský hlas: *Není zde, byl vzkříšen. Proč hledáte živého mezi mrtvými? Nebojte se! Copak vám to neřikal? Musel trpět a nakonec umřít - protože jedině tak mohl dokázat, že jeho mlavení nebylo do větru. Že to, co říká, má cenu života a smrti. Že se na to dá spolehnout v životě i ve smrti. Že Bůh je nám blízko v životě i ve smrti. Ježíš je živý, už nemusíte plakat a sentimentálně vzpomínat nad jeho hrobem. Raději radostně vykročte do života a tu radost šířte okolo sebe, do všech temných koutů, co jich jen všude na světě ještě je.* Kámen od hrobu je odvalen. Bůh ho odvalil. Stejně tak odvalí všechny kameny, které tíží naše srdce, naše vztahy. Kameny strachu, samoty, smutku, bezraděje, nenávisť, zklamání, smrti. Když odvalil ten, který uzavíral hrob Ježíše Krista, tak smíme vědět, že už není žádný jiný kámen, který by nemohl odvalit. A tak přijdou Velikonoce do našeho života - nejen první neděle po prvním jarním úplňku, ale kdykoli.

Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději. (1Pt 1,3)

(do obrázků si můžete doplnit text)

Doba velikonoční

Velikonoce jsou historicky nejstarším a teologicky nejzávažnějším křesťanským svátkem v roce. V některých tradicích jsou dodnes počátkem církevního roku (na Západě se stal tímto počátkem advent, zřejmě pod vlivem historizujícího pojetí autora Lukášova evangelia a Skutků), protože tvoří jakýsi počátek a důvod křesťanské víry. Jejich datum bylo určeno Nikajským koncilem r.325 na první neděle po prvním jarním úplku. S Velikonocem je spojeno množství obřadů, doložených již od prvních křesťanských staletí, včetně pravidla, že o Velikonocích byli křtěni adepti křtu (katechumeni). Velikonoční období je základním stavebním kamenem jak církevního roku, tak především křesťanské víry. Kolem události vzkříšení se vytváří postupně širší a širší okruh svátků a příprav na tyto svátky, aby se tak připomněly „veliké skutky Hospodinovy“ na jedné straně, ale na druhé straně také, aby se na nic podstatného, co patří k základním obsahům víry, nezapomnělo. V zásadě ovšem platí, že každá neděle je Velikonocem v malém. Původně se také oslavovala Ježíšova zástupná smrt a jeho vzkříšení v jeden den, smrt je zároveň oslavením (J 17,5). Proto i večere Páně je charakterizována spíše radostí, vděčností a chválami, než dojmem, že jde o pohřební hostinu. Není to smuteční vzpomínka, vždyť hostitelem je vzkříšený Pán. „Velký den Páně“, radostná oslava Vzkříšení, je ukončena padesátý den (řecky: pentekosté) po Velikonocích, svátkem seslání svatého Ducha. Náznaky takové dlouhé oslavy lze nalézt již na konci 2.století. Ze 4.století je dovědčen velikonoční oktáv (=osmidenní), kdy při každodenních bohoslužbách a slavení stolu Páně byli nově pokřtěni katechumeni uváděni do tajemství večere Páně. Celý týden nosili bílá roucha (odtud Bílý týden), která odložili až při druhé velikonoční neděle (dle našeho počítání 1.neděle po Velikonocích), nesoucí tradiční název dle 1Pt 2,2: „jako novorozené děti“, latinsky Quasimodogeniti. Pondělí velikonoční je pak zbytek tohoto oktávu. Rovněž seslání Ducha byl věnován následný slavnostní oktáv, z něhož nám zbylo pouze pondělí. Jak naznačují tradiční názvy nedělí podle prvních slov žalmů té které neděle i podle perikop (*určených biblických textů*) pro jednotlivé neděle, charakterizuje toto období připomínka Boží dobrotné péče, Ježíše jako dobrého pastýře (J 10), jásavý chvalozpěv (Ž 66,1) a zpěv „nové písně“ (Ž 98,1). Ke konci přichází téma modlitby a prosby, Ježíšovo loučení a zaslíbení příchodu Ducha potěšitele. Čtyřicátý den po Velikonocích přichází Nanebevstoupení Páně, svátek, který ujišťuje, že pravým a jediným Pánem a vládcem tohoto světa je ten Ukřižovaný a Vzkříšený, pouze jemu patří veškerá moc na nebi i na zemi. Až teprve od 14.století je doložen svátek svaté Trojice, který uzavírá tzv. sváteční období církevního roku, další neděle nesou již jen název „po Trojici“ nebo „v mezidobí“.

Převzato z příručky „Církevní rok“ pro učitele nedělní školy 2001/2002

Pozvánky

Velikonoční shromáždění:

středa 23.března - 19h na faře
Čtení pašijí podle evangelisty Matouše

pátek 25.března - 17h na faře
Bohoslužby (s vysluhováním Večere Páně)

neděle 27.března - Boží hod velikonoční
Bohoslužby (s vysluhováním Večere Páně)
Bystřička 8.45
Růžďka 10.00 (na faře)

Další akce:

- 7.května (sobota) - sborový zájezd do Moravského krasu a Boskovic
- 5. června - Shromáždění u pomníčku (hostem br. Pavel Smetana)
- 9.-16. července - tábor pro děti - na Kyčeře

Velikonoce 2005

rozhovor s Honzou Sedláčkem

Dětství jsi prožil na pasekách, ale už řadu let žiješ v dědině. Jaké výhody a nevýhody ti to přineslo?

Samozřejmě je tady všechno blíž, pohodlnější, ani cesta na autobus nezabere tolik času. Přesto mi ty výhody pasečanů tak trochu zůstaly - jsme úplně na okraji vesnice, je tady klid a dostatek prostoru.

Na co z dětství nejraději vzpomínáš?

Mé dětství bylo celkem klidné a spokojené, takže těch vzpomínek by mohlo být celkem hodně. Třeba na výlety s mládeží, nebo na tetičku Vlastu Mikolášovu jak krásně zpívala při pasení krav. Nebo taky na hudební skupinu tehdejších třicátníků, která se scházela u nás, když jsem byl ještě hodně malý.

Kdyby sis mohl znovu vybrat povolání, čím bys chtěl být?

Jsem silně technický typ, takže bych se musel držet něčeho podobného. Můžu říct, že se mi povolání stalo koníčkem, i když nevím jestli je to dobře nebo špatně. Čím jsem byl, tím jsem byl rád, jak říká klasik.

Jsi místokurátorem našeho sboru. Co vlastně všechno musí takový místokurátor?

To bych taky rád věděl. Pokud má sbor dobrého a hlavně schopného bratra faráře a samozřejmě taky bratra kurátora, tak místokurátor nemusí nic. Myslím si, ale že je potřeba se za sbor jako takový modlit a prosit Boha za požehnání, za jednotu, za dostatek ochotných lidí. Ale to by měli všichni.

Měl jsi už někdy chuť s funkcí ve staršovstvu praštit?

Ano, několikrát. Hlavně když se nedokážeme domluvit na banální věci. Zatím jsem to neudělal, protože nevidím dostatek ochotných lidí pro tuto práci.

Co podle tebe našemu sboru schází, mohlo by se vylepšit?

Asi to, co ostatním sborům v naší církvi. Hromada nadšených lidí pro práci ve sboru, pro práci s dětmi i docela obyčejných lidí, kteří by se cítili spolu dobře. Asi neumíme svou víru dobře exportovat mezi ostatní lidi.

Kdo tě po duchovní stránce nejvíc ovlivnil?

Jako dítě jsem navštěvoval sbor Církve bratrské v Jasénce. Tenkrát tam byl kazatelem pan Cvrček. Do nedělní besídky jsem chodil do Růžďky k Lukášovi u Štefků, nějaký čas bývala nedělní i v Holečkách. Ve škole bývalo náboženství, které vedl bratr farář Matějka a tak jsem postupně přešel do mládeže do Růžďky, kde jsem byl i konfirmován. Tím jsem chtěl říct, že jsem toho celkem hodně prošel a všechno mne nějak ovlivnilo. Myslím, že celkem pozitivně. Ale největší vliv na mne měla moje stařenka - svým životem, svým přístupem a vírou k Bohu, svou trpělivostí a láskou.

Jsi předsedou ZKK Centra Růžďka - co bys k tomu řekl a jak vidíš jeho možnosti, budoucnost?

ZKK je občanské sdružení, které bylo založeno kvůli možnosti získání dotací, pro činnost s dětmi. Postupem času tato možnost skončila. Prostřednictvím této organizace se pořádají letní tábory pro děti z okolních vesnic. V současné době nevidím nějakou dobrou perspektivu. Pokud nenajdeme finanční zdroje z nějakých grantů, dotací budeme muset tuto činnost ukončit, protože nás zatěžují poplatky za vedení účtů apod! .

Co máš rád, co tě baví? Co nemáš rád, co nesnášíš?

(prý se to nedá publikovat v církevním časopise ... toto tam nepiš)

Na moje koníčky a záliby už mi nějak nezbyvá čas. Ale taková dobrá motorka, kdyby byla... Nemám rád dušenou mrkev a nesnáším vychytralé a lenivé lidi.

Kdybys ulovil zlatou ryбку a ta ti měla splnit tři přání, co by sis přál?

Abych ulovil ještě tři ryby, protože jedna by byla málo.

Zdá se, že tvoje manželství je klidné a spokojené. Nemáš na to náhodou nějaký recept, o který by ses s námi mohl podělit?

Podělit se nemůžu, protože má manželka je jen jedna. Když jsme se nastěhovali, přijela k nám na návštěvu Šárčina teta, která se modlila slovy „ať v tomto domě žijí s vámi andělé lásky...“ Myslím, že tato modlitba se splnila.

Ptala se Lenka Vidašičová a Martin Fér

(Martine, máš být rád, že jsme vypořídali aspoň toto, co s takovým nemluví ubrblaným. Šárka. Ozvénám zdar!!!)

sborový den

V neděli 27.2. jsme se opět sešli, abychom společně strávili sborový den. Hostem nám byl Štěpán Janča, farář působící v Orlově. Nepřijel však sám ale vzal si s sebou posilu. Tou byla hlavní zpěvačka Orlovského „Tensingu“ Sandra, se kterou nám společně zpřijemňovali den anglickými písničkami. Ráno se samozřejmě, jako vždy, konaly bohoslužby a kdo chtěl mohl po nich zůstat ke společnému obědu a dalšímu programu. Obědvali jsme již tradiční zelňačku a gulášovku,

pak následovaly buchty a posezení při kávě či čaji. Někteří nadšenci vyrazili ven, aby si před začátkem dalšího programu zasádkovali. Všichni jsme se zase sešli až o půl druhé, kdy začala přednáška Štěpána Janči. Hovořil na téma Misie. On sám strávil několik let v Africe a proto měl výbornou

možnost seznámit se s místními podmínkami a obyvateli. Vyprávěl nám své vlastní zážitky, ale seznamoval nás i se zkušenostmi misionářů, kteří zde působili již dříve anebo již měli dlouholeté zkušenosti. Staví jim zde kostely, nemocnice, školy a všelijak různě se snaží pomáhat.

Jak jsme zjistili, pojem misie nemusí znamenat jenom to, že se seberu, jdu někam daleko a tam se snažím obyvatelům povídat o Bohu. Můžeme totiž zůstat i tady. Služba a zvěstování evangelia je potřeba i u nás a je jenom na každém z nás, jak se k tomu postavíme. Během přednášky jsme se museli i aktivně zapojit a namáhat své mozečky. Například jsme se měli snažit definovat několika srozumitelnými slovy svoji víru. Můžete si to doma zkusit :o) Den strávený se Štěpánem jsme prožili velmi příjemně, odnesli jsme si sebou spoustu nových informací a dozvěděli se plno zajímavých věcí. Sborové dny vám všem mohu vřele doporučit. Určitě o nic nepřijedete.

Nikol Píchalová

Pane Ježíši Kriste,
co všechno nás tíží a tiskne k zemi...
Obavy, starosti, vina, zranění i zklamání.

Ale teď je to jinak.

Díky tobě to vše můžeme překonat.

Ne, že by toho nebylo.

Ale protože jsem zahrnul do tvé lásky, do tvé péče: ty sám nás zbavuješ břemen a osvobozuješ z pout.

Napřimuješ, nadlehčuješ, přitahuješ k sobě.

Zaceluješ rány; co se rozbilo dáváš dohromady.

A k tomu ještě plníš naše srdce radostí a láskou.

Děkujeme.

A prosíme o vděčnou dychtivost,
s níž smíme jít vstříc tvému tajemství.

Jako už téměř pravidelně jsme se i letos v únoru vydali na Seniorátní setkání mládeže, tentokrát v Huslenkách. Pravda, našich mládežníků mohlo jet víc, ale ti co jeli, určitě nelitovali.

Odjezd: 17:30 od fary z Růždky. A protože máme hodného pana faráře, dopravil nás svým autem až na místo.

V pátek večer nás čekalo přivítání se známými a neznámými tvářemi, registrace a večerní program: Nejprve zamyšlení na téma púst, postní období v podání Karla Žambocha a Miši Kubíkové a pak přednáška o současné hudební scéně, hlavně té křesťanské, se spoustou zajímavých informací, ale i názorných ukázek (připravil Marek Mocek ze Slezské církve). Prostoru na dotazy a názory bylo také dost a tak jsme nezaháleli a ptali se na vše, co nás z oblasti hudby zajímá. Zbytek večera už každý trávil po svém. Většina si povídala v malých skupinkách a do ouška nám hrála jak jinak, než křesťanská rocková hudba.

Tématem sobotního dopoledne byla rovněž hudba, jen v trochu jiné podobě. A to s celocírkevním kantorem Ladislavem Moravetzem od „Hospodine pomiluj ny“ až k ... „Kdo je mocný jak ty Hospodine.“ Krátká přednáška a následný nácvik písní na nedělní bohoslužby nám daly zabrat. Pan Moravetz z nás ale vyždímal maximum i přesto, že nás nebylo mnoho, a tak výsledek při nedělních bohoslužbách stál opravdu zato. Sobotní odpoledne jsme trávili sportovně. Sjížděli jsme místní kopce ne čem jen se dalo.)

Značně mokří, zmrzlí a unavení jsme se s radostí zahřáli u hrnku teplého čaje a zahráli si spoustu her, u kterých nás od smíchu bolely břicha.

Večer jsme pak zdokonalovali své taneční umění. Pod vedením Petra Běťáka a Barči Nohavicové jsme to, dá se říci, zvládli. Některé naše taneční kreace byly skvostné, a tak není divu, že jsme s bolavými nohama rádi ulehli do spacáků.

V neděli jsme se zúčastnili místních bohoslužeb. Byl to skvěle strávený víkend. Srandy a zábavy jsme si užili dosytosti, program byl super a o naše žaludky bylo také dobře postaráno. Jen škoda, že nás tam bylo tak málo (asi kolem 20). A tak si přátelé, příští sjezd mládeže určitě nenechte ujít. Stojí to za to.

Jitka Frenštacká

Rozdělení dětí do dvou skupin zůstalo beze změny. Ve skupince „menších dětí“, což jsou děti do 2. třídy je 20 dětí a průměrná účast je 10 dětí. Skupinku „starších“ tvoří děti od 3. třídy výše, těch je 12 a v průměru se jich schází 7. Větší účast bývá v listopadu a prosinci, kdy se děti připravují na vystoupení na Vánoční slavnost, která byla zde na faře. Za její realizaci a hezké chvíle patří poděkování nejen dětem, ale všem, kteří se na její přípravě podíleli.

K jedné změně v loňském roce došlo. Pro malý zájem dětí přestala fungovat „půlhodinka“ zpěvu před bohoslužbami. Děti se tak ochudily o možnost zpívat dětské písničky neboť během NŠ to možné není, abychom nerušili bohoslužby nebo sebe navzájem mezi skupinkami.

Výuka i nadále probíhá podle katechetické přílohy „Pozvání na cestu“. Probíral se SZ, knihy Samuelovy a knihy Královské.

Menší děti vedly sestry Lidka Pichalová, Milena Dančáková, Nikol Pichalová a Hanka Bartoňová. Během pobytu v Růždce ochotně pomáhala i sestra Lucka Kračmarová.

Větším dětem se věnovaly sestry Eva Rožnovjáčková, Renata Hrazdílová, Jana Bartoňová a bratr Štěpán Klenotič.

V průměru 1krát za dva měsíce se bratr farář a učitelé NŠ scházeli na faře, kde se probíraly jednotlivé příběhy, učily písničky, připravovala vánoční slavnost aj...

Na sbírkách v NŠ děti vybraly částku 3800 Kč. Peníze vybíraly s úmyslem věnovat je pro Ivánka Mussisiho, chlapce kterého sbor "adoptoval na dálku". Děkujeme jim za snahu pomoci i jejich obětavost.

V říjnu bylo setkání „Broučků“. Je to slavnost pro malé děti a rodiče, kterou zorganizovala a připravila sestra Evička Rožnovjáčková. Starší děti nacvičily scénku o broučcích, maminky napekly bábovky „a všichni byli spolu a bylo jim dobře“. Na závěr světýlkového průvodu byli broučci i berušky odměněni pohledem na krásný ohňostroj, který přichystal Zdeněk Rožnovják. Oběma děkujeme.

Z dalších podzimních akcí bych ještě připomenula „Knoflíkové odpoledne“, které pro děti vymyslela a připravila Lucka Kračmarová se svou kamarádkou Petrou. Bylo to odpoledne plné soutěží, her a taky dobrot. I jim patří naše poděkování.

Na závěr chci poděkovat všem, kteří ví, že je důležité, aby děti poznávaly a přicházely k Pánu Ježíši už od mala, a prosí za děti v přímluvných modlitbách, a přivádějí je do společenství bratří a sester v našem sboru.

Jana Bartoňová

Přehled hospodaření za rok 2004

Stav finančních prostředků k 1.1. 2004 - 36 044,50 Kč

Příjmy:

Salár	176 080,--Kč
Sbírka na JJ	29 600,-- Kč
Sbírka na JJ Hlavní dar lásky	6 110,--Kč
Celocírkevní sbírky	26 810,--Kč
Sborové sbírky a dary členů sboru	221 947,-- Kč
Dary ostatní	16 500,-- Kč
Ostatní sborové příjmy	26 382,40 Kč

Roční sborové příjmy celkem

503 429,40 Kč

Finanční prostředky sboru

539 473,90 Kč

Výdaje:

Repartice seniorátní	6 616, -- Kč
Repartice celocírkevní	14 736, -- Kč
Odvod do personálního fondu	60 000, -- Kč
Odvod sbírky JJ	30 100, -- Kč
Odvod HDL	6 110, -- Kč
Odvod celocírkevních sbírek	26 810, -- Kč
Výdaje na stavební práce	164 540,70 Kč
Mzdové výdaje	2 400,-- Kč
Náklady na provoz sboru	149 558,70 Kč
Poskytnuté dary	20 669,-- Kč

Roční sborové výdaje celkem

481 540,40Kč

Stav finančních prostředků k 31.12. 2004

57 933,50Kč

Na závěr chci poděkovat vám všem, kteří jste mysleli na náš sbor a pomáhali jak finančními dary, tak obětavou prací.

Dary členů sboru v roce 2004

100 Kč - 8 dárců	2300 Kč - 1 dárc
200 Kč - 14 dárců	2500 Kč - 3 dárci
250 Kč - 1 dárc	2700 Kč - 1 dárc
300 Kč - 13 dárců	3000 Kč - 4 dárci
400 Kč - 7 dárců	4000 Kč - 3 dárci
500 Kč - 28 dárců	4100 Kč - 1 dárc
600 Kč - 4 dárci	4400 Kč - 1 dárc
700 Kč - 2 dárci	4700 Kč - 1 dárc
1000 Kč - 26 dárců	5000 Kč - 2 dárci
1200 Kč - 3 dárci	6000 Kč - 2 dárci
1300 Kč - 1 dárc	7000 Kč - 1 dárc
1400 Kč - 2 dárci	8000 Kč - 1 dárc
1500 Kč - 6 dárců	12 000 Kč - 1 dárc
1600 Kč - 2 dárci	16 000 Kč - 1 dárc
1800 Kč - 1 dárc	22 000 Kč - 1 dárc
2000 Kč - 10 dárců	30 000 Kč - 1 dárc

Celkem přispělo 153 dárců. Je potěšitelné, že proti minulému roku 2003 se zvýšil počet tisícikorunových dárců a máme také více dárců od 5000 Kč výše.

Přes Českou poštu (na složenku) přišlo 26 příspěvků v celkové výši 11 550 Kč a převodem z bankovního účtu posílalo své příspěvky 6 členů celkem 32 600 Kč.

I nadále platí, že veškeré dary pro sbor je možno odevzdávat kterémukoliv členu staršovstva nebo ve farní kanceláři. Možná je také platba poštovní poukázkou a pro majitele postžira nebo běžných účtů je vhodný převod na účet.

zpracoval Karel Bartoň

zpracoval Miroslav Bartoň

Výroční zpráva o životě sboru za rok 2004

Bratři a sestry,

věřím, že to není mrzutá povinnost ani pouhá formální slušnost, když se jednou do roka zdržíme trochu déle při našem pravidelném shromáždění, abychom vyslechli několik zpráv o tom, co všechno se v našem sboru odehrálo v loňském roce. Věřím, že je to spíš podnět k naší vděčnosti, zamýšlení a snad i k inspiraci do dalšího života našeho sboru.

Ani v loňském roce toho nebylo málo. Srdcem sborového života jsou pravidelně **nedělní bohoslužby**. Sešli jsme se k nim v Růždce 59krát při průměrném počtu 71 (o 5 méně než předchozí rok), Večeři Páně jsme při nich slavili 16krát. K bohoslužbám se scházíme také na Bystřičce druhou a čtvrtou neděli v měsíci (24krát - 15) a na Malé Bystřici první a třetí úterý v měsíci (16krát - 8). Nebylo to pravidlem, ale často se při bohoslužbách soustředíme na text, který si vyprávějí děti v nedělní škole a zároveň je tématem na biblické hodině, schůzkách mládeže či jiných sborových setkáních. Snad to dává větší možnost více se soustředit na daný biblický text. Pravidelně první neděle v měsíci bývají bohoslužby společně s dětmi, kdy se kazatel tu s větší či menším úspěchem snaží kázat srozumitelně pro všechny generace. Na bohoslužbách se zpočátku roku podílelo více lidí (vstupním čtením či prvním čtením, ke konci roku tato praxe ustala). Po bohoslužbách je možnost ještě zůstat, posedět a pohovořit u kávy či čaje. Tato možnost je poměrně hojně využívána.

Některé neděle rozšiřujeme o **společný oběd a společné odpoledne** spojené většinou s přednáškou pozvaného hosta. V loňském pozvání přijali: bratr Jindřich Halama z ETF v Praze - pod hlavičkou „Cena života“ přednášel o aktuálních problémech etiky (eutanázie, interrupce, genetické manipulace). Se sestrou Dobrou Krupovou z Valašského Meziříčí jsme mluvili tématu „Křesťan a služba“, bratr Bernard Martin ze Švýcarska mluvil o křesťanství v Mexiku. Při tradičním shromáždění u pomníčku na trojiční neděle promluvil sestra farářka a historička Eva Melmuková z Telče. V září se konalo pravidelné setkání seniorů. Pozvaní hosté (pokud byli faráři) také kázali. Službou Slova nám při bohoslužbách loni posloužili dále: bratr Jan Krupa z Valašského Meziříčí, Jan Hudec (tehdy) ze Vsetína, sestra Jana Urbanová z Valašského Meziříčí, bratr Dan Pala ze Vsetína, Pavel Trusina z Valašského Meziříčí, sestra Lucie Kráčmarová z Prahy, bratr Pavel Křivohlavý z Velké Lhoty a Vladimír Kopecký ze Stříteže. Z vlastních zdrojů pak bratr Miroslav Bartoň, Jan Dancák a Jan Kočib. Všem patří dík - i za to, že evangelium smíme slyšet ve větší šíři, než z úst jednoho člověka.

K biblickým hodinám se scházíme od října do Velikonoc, loni to bylo 18krát v průměrném počtu 12 (což je zhruba třetinou pokles oproti předchozímu roku). Zpočátku roku jsme dokončili přemýšlení nad Desaterem, pak jsme probírali První list Tesalonickým a nakonec se soustředili na několik témat: „Svoboda“, „Hřích“, „Duch svatý“. Občas jsme pracovali s novými pracovními listy, které naše církev vloni vydala. Na závěr loňského roku jsme probírali texty, které byly základem nedělního kázání. Účast v poslední době poměrně výrazně poklesla. Někdy i pod deset - snad důvod k zamýšlení.

Probíhá **konfirmační cvičení**, které by mělo být letos zakončeno konfirmační slavností. Účastní se ho tři až čtyři konfirmandi (přesněji konfirmandky).

Náboženství se vyučovalo v první polovině roku ve dvou skupinách - starší děti na faře v Růždce, mladší děti na Bystřičce ve škole. Na podzim a v zimě se i starší děti scházeli ve škole. Náboženství na Bystřičce vyučovali sestra Andrea Kovářová, na podzim pak vydatně vypomáhala sestra Lucie Kráčmarová z Prahy. Nyní učí farář. Starší děti v první polovině roku vyučoval farář, nyní sestra Lidka Píchalová. Všem sestram patří velký dík. Na Bystřičce chodí asi 10 dětí, v Růždce chodilo 8, ale nyní jsou přihlášení jen 3. Několik dětí ze sboru dojíždí do školy na Vsetíně a na náboženství nechodí.

K útlumu došlo především **v dorostu**. Kromě předvánočního období, kdy se připravuje dětská slavnost a chodí více dětí, se účast na dorostu pohybuje mezi 5-10 dětmi. V poslední době i pod spodní hranicí. Odešly především starší děti bez zakotvení ve sboru, ale ani děti členů sboru nemají zdá se zájem, nebo chuť na dorost chodit - a pak ovšem scházejí tahouni, na které se dá spolehnout. Zřejmě je potřeba hledat nový impuls a také lidi, kteří by byli ochotní a schopní se této práci spolu s kazatelem věnovat. Dík patří Janě Šimkové, která s dorostem po návratu z Německa opět začala vypomáhat. Ke schůzkám dorostu patřily také hry v tělocvičně, ty měli na starosti Tomáš Píchal st. a Zdeněk Rožnovják se svými pomocníky.

Staršovstvo se ke svým schůzím sešlo 9krát (úč. 13) a zabývalo se převážně běžnými provozními záležitostmi sboru, vyjadřovalo se k různým návrhům ze seniorátu i z celé církve. *Staršovstvo navrhuje sborovému shromáždění snížit počet členů staršovstva ze 16 na 12 a jeho náhradníků z 8 na 6.* Důvodem je velikost našeho sboru a také to, že při poslední volbě bylo obtížné sehnat dostatek kandidátů.

Schází se **sborový zpěv** - spolu se sestrou Marií Hurtovou jej vedla v loňském roce také Andrea Kovářová a Eva Ježíková ze sboru v Pržně. Nyní je veden především na sestře Ježíkové. Navícujeme písně z našich zpěvníků ve

tříhlasém či čtyřhlasém provedení, sbor zpíval při bohoslužbách o Velikonocích a Vánocích. Schází se nyní jednou za čtrnáct dní, zhruba 10 zpěváků. Další zájemci jsou vítáni, netřeba mít ostych.

Oživením sborového života byla návštěva bratra Bernarda Martina ze Švýcarska, který se rozhodl věnovat svůj důchodcovský čas naší církvi a pravidelně působí vždy deset dní v jednom sboru. V našem sboru posloužil při všech konaných shromážděních (a připravil programy s různými tematickým zaměřením). Navštívil také víc jak desítku členů sboru.

Uspořádali jsme dva koncerty - Slávka Klecandra v místním kině, studentů církevní konzervatoře v našem kostele. Sestra Jana Ježíková z Hrubolhotského sboru nám promítla fotky z Nepálu a pohovořila o něm.

Sborový časopis vychází asi pětkrát ročně, stále platí to, že schází odpovědná osoba, která by si ho vzala na starosti především organizačně. Díky Tomáši Píchalovi ml. se zvýšila jeho grafická kvalita. Každý se můžete zapojit nějakým příspěvkem či nápadem.

Při pohřebních shromážděních jsme se rozloučili s 14 členy sboru. Několik členů sboru nemělo církevní pohřeb.

Novinkou byl týdenní **prázdninový pobyt v Huslenkách Kýchové** - pracovně nazvaný „sborová rekreace“. Zúčastnilo se ho kolem 30 dětí, dospělých i starších členů sboru. Společně jsme prožili týden naplněný odpočinkem, výlety, vážným přemýšlením, hrami.

O prázdninách jsme se nepravdělně a neorganizovaně scházeli ke hře volejbalu, až tak že ke konci prázdnin se hrál téměř denně za stále většího počtu účastníků.

V rámci projektu „Adopce na dálku“ přispíváme na vzdělání Ivana Musisiho v Ugandě.

K dalším sborovým setkáním a aktivitám budou věnovány samostatné zprávy. Ani tak není vystiženo všechno, co se ve sboru děje. Jaká je v něm atmosféra, co v něm schází nebo naopak přebývá - na to musíte odpovědět vy sami, kteří ve sboru máte své místo. O většině toho, co se ve sboru děje se dozvíte ve sborovém časopise a na internetových stránkách sboru.

Pár slov k hospodářským věcem: Z větších stavebních investic se dá zmínit dokončení velké klubovny a rekonstrukce a nové vybavení farní kanceláře, které by mělo být dokončeno letos. Podle posudku varhanáře naše kostelní varhany vyžadují celkovou rekonstrukci (zhruba v ceně 200tis. Kč). Tato částka není v rozpočtu, nicméně žádáme na různých místech o finanční prostředky, takže je třeba, aby se sborové shromáždění k této investici vyjádřilo - s tím, že v případě potřeby staršovstvo vyhlásí účelovou sbírku na tuto opravu (sežene-li se dostatek finančních prostředků z jiných zdrojů - dotací, grantů, příspěvků obcí).

Několik čísel: náš sbor měl ke konci roku evidováno 525 členů, což je asi o 18 méně než v roce předchozím. Křest, svatba ani konfirmace se nekonala. Celkem proběhlo zhruba 391 různých shromáždění, setkání a akcí.

Na úplný závěr této zprávy je potřeba poděkovat všem, kdo sboru věnují svůj čas, práci, peníze, modlitby a všelijak jinak se podílejí na tom, aby byl takový jaký je. Kolik času mu věnuje bratr kurátor, ví asi především jeho rodina. Ale nejen on. Doprovod sborového zpěvu, úklid, účetnictví, hospodaření, kostelníčení, sborový časopis, kronika, výchova nových varhaníků, drobné opravy, organizování, zajišťování akcí, šoferování, různé brigády a mnoho dalších větších či menších služeb - to všechno někdo dělá - i když by se nabízelo určitě mnoho milejších činností, kterým by se mohl věnovat. Proto všem patří můj (a doufám i váš) velký dík.

za staršovstvo vypracoval farář Martin Fér

Zpráva za mládež

Jako už tradičně, se schůzky mládeže i v tomto roce konaly vždy v pátek večer v 19:00 hodin. Schází se nás asi kolem desíti, někdy je nás víc, někdy méně. Stálí účastníci mezi sebou vždy rádi uvítají staré i nové tváře. Program na mládeži: Zpíváme písničky, následuje modlitební chvíle a úvaha, letos na libovolná témata: ať už biblická, témata všedního dne, nebo jednoduše to, co nás zajímá. Když je chuť a nálada hrajeme hry, nebo si povídáme, jak jsme se měli přes týden. V letošním roce využíváme hojně sněhové nadílky.

Kromě pravidelných schůzek přes rok samozřejmě nezačali jsme a podnikáme různé jiné akce: Prázdninový volejbal, tábor ve Stříteži, sjezdění řeky Hron, výlet do Jeseníku. Účastníme se také akcí pořádaných seniorátem nebo celocírkevních akcí: např. pobyty na Končinách v Hošťálkové, seniorátní sjezdy mládeže v Jasenné a Pržně a celocírkevní sjezd mládeže v Kutné Hoře.

Nejrozsáhlejší akcí byla podzimní Večernice, která se dle mého soudu vydařila. Každý přiložil ruku k dílu a tak jsme všechny přípravy společnými silami zvládli.

Za každého, kdo mezi nás zavítá, ať už pravidelně nebo jenom občas, jsem moc vděčná. Vyslívám si, že se scházíme rádi. Po celotýdenním shonu jsme všichni vděční za společenství, kde si můžeme popovídat, zazpívat a společně si užít plno srandy.

Jitka Frenštacká

Kontakt na faráře (Martin Fér): 571 443 048, 721832383

Adresa sboru: Farní sbor Českobratrské církve evangelické, Růždka 138, 756 25

E-mail: ruzdka@evangnet.cz

Internet: <http://ruzdka.evangnet.cz>

Číslo sborového účtu: 1765803379/0800 (dary je možno odečíst od základu daně)

IČO: 45211337

Grafická úprava: Tomáš Píchal ml. E-mail: lc3@seznam.cz